

понеже не беше сгодно както трябваше. Като си дойдохме, понеже нямаше что друго да се прави, останах учител в Гюргево, в българското училище, гдето е господин Иван Касабов."⁵

От цитираните две писма става ясно, че с преминаването си през пролетта на 1864 г. в Румъния, Т. Запрянов се включва в организираните по това време чети от Г.С. Раковски и преминава с една от тях в България, а именно с четата на Хаджи Димитър и Стоян войвода. Връзките, които установява Запрянов с Раковски през 1864 г., продължават и през 1865 г. Във връзка с излизането от печат на книгата на Раковски "Българска старина" той пише на Н. Геров. "Като знам, че обичате да имате все что е интересно за българите, пращам Ви настоящата книга, която през тези дни излезе от печат. По езика щете да познаете чие съчинение е, защото на кората не е напечатано името на съчинителя по причина, че е гонимо от турското правителство."⁶

На 10 срещу 11 февруари 1866 г. в Букурещ бил извършен преврат в резултат на който Йон Александър Куза бил свален от власт и било създадено временно правителство. Превратът бил извършен без съгласието на Турция, спрямо която Румъния се намирала във васално подчинение. Турското правителство започнало да трупва войски на дунавската граница с оглед на военна намеса, ако събитията се окажат неблагоприятни за Османската империя. Като не разполага с достатъчно сили, за да се противопостави на една военна акция от страна на Турция, временно-то румънско правителство отправя погледа си към многобройната българска емиграция, която живее в постоянна готовност за борба с Турция.

Г.С. Раковски се обръща към Тодор Запрянов, който вече е учител в Гюргево, за да му представи сведения за движението на турските войски в района Русе - Силистра. Запрянов изпраща на Раковски две писма, в които му дава исканите сведения: "В Русчук нарочно са дошли от Шумен два регимента конница с една батарея топове, а в Шумен е пристигнала и друга войска"⁷, "войска има да е дошла и в Силистра."⁸ От месец март 1866 всъщност са и последните контакти на Запрянов с Г.С.Раковски, който е принуден за известно време да напусне Румъния.

По това време и по-точно в края на март 1866 г. е създаден ТЦБК /Таен централен български комитет/, който заедно с румънския комитет има за главна цел "да приготвят духовете за едно общо въстание срещу общия неприятел на християнските източни народи."⁹ Както твърди Иван Касабов, първият "сокурсален /местен/ комитет в Румъния бил образуван в Гюргево, непосредствено след създаването на ТЦБК. В него членуват Димитър Икономов, Тодор /Божидар/ Запрянов, Никола Ценович и Петър Градинар"¹⁰

В началото на септември 1866 г. Гюргевският комитет влиза в конфликт с Централния комитет по повод на две писма на Т. Запрянов. В първото си писмо от 8 септември 1866 г. той предлага на ТЦБК да се състави втори комитет в Гюргево, в който да влязат "по-горните лица" измежду българите начело с Н.х.Бакалов. Това, според Запрянов, щяло да премахне недоверчивостта у някои и да засили позици-